

אור דוד

בס"ד | יט' שבט תשע"ט

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת		גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה		
יתרו	16:31	16:48	16:45	17:45	17:47	31	17:48

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בפרשתנו מופיע מתן תורה ואחד מעשרת הדברות הוא זכירת ושמירת השבת. מסופר על הרב קוק זצ"ל שפעם אחת בשבת הגיעה שמועה על הסנדלר ישעיה שעובד בשבת. היו אנשים שרצו ללכת להוכיחו אך הרב מנע מהם ואמר להם שיבואו איתו ויעשו מה שהוא עושה. לבש הרב חליפתו ומגבעתו והלך לחנותו של הסנדלר. בעוברו ליד החנות בירך את הסנדלר במאור פנים: "רבי ישעיה, שבת שלום!", ואחריו אמרו כן כל הציבור. התפרץ הסנדלר בבכי ופרק בפני הרב את צערו על פרנסתו הדחוקה. בעקבות כך, סידר לו הרב תמיכה מ'ועד הקהילה' - והסנדלר הפסיק את עבודתו בשבת. שנזכה להבין את גודל ערכה של השבת ולשמור עליה כי היא מקור הברכה ונזכה שאם הגענו למצב של תוכחה, נעשה זאת באהבה גדולה. אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.
כ' שבט: יב ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: יג ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

(בראשית ל, יב-יג)

[כ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך:

(כנ"ל)

(בראשית מט, כ)

כד ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אִתּוֹ וְטָבַל בְּשֶׁמֶן בְּגָלוֹ:

(כנ"ל)

(דברים לג, כד)

מר"ן **בן איש חי** - פרשת יתרו שנה שניה.

א. זיתים וענבים אסור לסחטן מן התורה, כי זה תולדה דדש וחייב מן התורה; אבל סחיטת תותים ורמונים אסור מדברי סופרים, ואפילו אין לו צורך במשקה; מיהו מותר לסחוט כל אלו, אפילו זיתים וענבים, לתוך האוכל, דמשקה הבא לתוך האוכל הוא כאוכל דמי, והרי זה כמפריד אוכל מאוכל; מיהו, אינו מותר אלא דווקא לתוך האוכל, אבל לתוך מים או שאר משקה, אסור.

ב. משקים שזבו מאליהן בשבת מזיתים וענבים, אפילו שהם עומדים לאכילה אסורים עד לערב, גזרה שמא יסחט בידיים; אבל תותים ורמונים, אם עומדים לאכילה, משקין היוצאים מהם מותרים; ואם עומדין למשקין, אז המשקין היוצאים מאליהן אסורים.

ג. שאר פרות חוץ מזיתים וענבים ורמונים הנזכרים לעיל, אם סוחטן בעבור שיש לו צורך במשקין שלהם, אסור; אבל אם סוחטן לרכך או למתק הפרי, כגון פרות וירקות הכבושין במי-מלח וכיוצא שסוחטן כדי למתקם ולרככם, שרי; כי כל שאינו צריך לדבר המתפרק דהיינו מימיהן, אין בזה משום דש ומפרק. ולכן אסור לסחוט פרי האדמה שהוא אבטיחין השחורים שקורין בערבי "רק" כדי לשתות מים שלהם; ואע"ג דיש מתירין בפירות שאין דרך בני-אדם לסחטן, וסבירא להו דאפילו אם זה מתכוון לסחטן לשתות מימיהן, בטלה דעתו אצל כל אדם ושרי, מכל מקום יש לחוש לסברת האוסרין, ואין לסחוט שום פרי אם מתכוון להוציא משקה לשתותו, מיהו גם לסברת האוסרין, שרי לסחוט פירות אלו לתוך כלי ריקן אם ירצה לתת משקה שלהם לתוך האוכל, או אם ירצה לטבל במשקה מאכל, ולא בעינן לסחוט לתוך האוכל ממש אלא רק זיתים וענבים ותותים ורימונים בלבד, יען כי שאר פירות, מאחר דאין דרך העולם לסחטן לשם משקה, הכול יודעים כשסוחט אותם הוא סוחטן לצורך המאכל ולא לשם משקה.

זרע שמשון - פרשת יתרו אות ב'.

וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךְ וְאֶשְׁתָּךְ וְשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּה. (יח ו) ברש"י אם אין אתה יצא בגין צא בגין אשתך, ואם אין אתה יוצא בגין אשתך צא בגין שתי בניה. יש להבין מפני מה חשש יתרו שלא ירצה משה לצאת אליו ולקבלו והלא מצינו שקיבל משה את הערב רב שעלה עם ישראל ממצרים ולמה יגרע יתרו מהם. ויש לפרש דהנה בעת שקיבל משה את הערב רב בשעה שיצאו ממצרים עדיין לא היו ישראל במדריגה כל כך גדולה, שהרי עדיין היה להם פחד מהמצריים וכמו שמצינו בפסוק (יד י) שאף אחר שיצאו ממצרים היה להם עדיין פחד מהם, ואח"כ אף נוסף עליהם מלחמת עמלק ולא היה להם עדיין מה לאכול כי לא ירד מן מן השמים, אולם כשבא יתרו היה זה אחר שראו את נס קריעת ים סוף והנצחון שהיה במלחמת עמלק, וכבר היה להם את המן והבאר והתורה, עתה עלה במחשבת יתרו שאולי לא ירצה עוד משה לקבל גרים וכעין מה

שאמרו בגמרא (יבמות מז.) אין מקבלים גרים לימות המשיח כי שמא באים להתגייר רק מחמת גדלותן של ישראל, משום כן שלח לומר למשה שאף אם אינו יוצא בגינו ראוי שיצא בגין אשתו ובניו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת בשלח דפו"י מ"ה ע"א.

הטומאה שורה על אלו הידים, שהוא דרכו לשרות על מקום ריקן. והברכה אינו שורה במקום ריקן. וע"כ כתוב הרימותי ידי אל ה' אל עליון. שמתרגם בצלו. דהיינו בתפלה.

(ו) ובהאי פרישו דידין וכו': ובפרישת ידים ההוא יש סודות עליונים. בשעה שנפרשו ונודקפו. למעלה, מוקיר האדם את הקב"ה בכמה סודות עליונים, והוא ראוי ליחד הסוד של עשרה מאמרות, כדי ליחד הכל ולברך את השם הקדוש כראוי. וראוי ליחד הסוד של מרכבות פנימיות דאצילות, ומרכבות חיצוניות לחוץ מאצילות, כדי שיתברך השם הקדוש מכל הצדדים ויתיחד הכל כאחד, למעלה ולמטה.

(ז) פתח ואמר וכו': פתח ואמר, ולא יראו פני ריקם, זה הוא סוד של זקיפת האצבעות, שכאשר האדם זוקף אותם למעלה, צריך שלא יזקוף ריקם, אלא בתפלה ובבקשות ובברכות, ועל זה, ולא יראו פני ריקם, ולא יראו לפני, לא כתוב, אלא, פני, שהוא סוד זקיפת האצבעות, שלא צריך לזקפם בחנם. כמי שאמרנו.

(ח) עשרה שליטין דקאמרן וכו': עשרה שליטין שאמרנו הם למטה עשרה מאמרות, בסוד אותיות הרשומות כעין שלמעלה. ואלו עומדים בתחילה על זקיפת האצבעות ההוא. ובוה כל צד הקדושה מתאחד למעלה. אזי כל הס"א נכנעים כולם, ומודים למלך הקדוש.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "פקדתי" (שמואל-א' פרקים טו-יח) מקבילה ל-יתרו על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. בִּנְוֹ הַקִּטָּן שֶׁל יֵשׁוּ הִיָּה
עָלָיו יֵרֵד שֶׁמֶן הַמְּשִׁיחָה

ה. מִה הַגִּשִּׁים לִשְׁאוֹל אָמְרוּ
וּלְדוֹד אֶת הַרְבָּבוֹת גָּתָו

ו. מִה לִשְׁאוֹל הַרוּחַ הָרַעָה עֲשֵׂתָהּ
מֵאֵץ שְׁרוּחַ ה' מִמֶּנּוּ סֵרָה

א. שְׁמוּאֵל אָמַר שֶׁאֵת מִי ה' שָׁלַח
וְאֵת שְׁאוֹל לְמַלְחָה מִשָּׁח

ב. מִתִּי עָמַלְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל תִּקַּח
וְכָל הָעַמִּים בָּאוּ אַחֲרָיו

ג. לֹאִיפֹה שְׁאוֹל עָלָה
וְאֵת שְׁמוּאֵל יוֹתֵר לֹא רָאָה

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אשר שמואל, בנימין, גבע, דבש, המשחית, ואתאפק.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.